

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.734 van 13 oktober 2011
in de zaak A. 195.114/VII-37.629.**

In zake : Liliane OP DE BEECK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Inke Dedecker
 kantoor houdend te 3600 Genk
 Stoffelsbergstraat 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Walter Muls
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antoine Dansaertstraat 92
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 december 2009, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 2009 tot
wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992
houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor
woningen en van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 tot
instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een
woning, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 oktober 2009
 - artikel 3 van het ministerieel besluit van 23 oktober 2009 tot wijziging van het
ministerieel besluit van 9 maart 2007 tot uitvoering van het besluit van de
Vlaamse regering van 2 maart 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de

kosten bij de renovatie van een woning wat de subsidiabele werkzaamheden betreft, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 oktober 2009.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 206.405 van 5 juli 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inke Dedecker, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Séverine Vincke, die loco advocaat Walter Muls verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en wettelijk kader

3.1. Het besluit van 2 maart 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een woning (hierna : besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007) stelt een regeling in voor het verkrijgen van een tegemoetkoming bij het renoveren van een woning ten voordele van de bewoner of de verhuurder. Het bepaalt ook een aantal voorwaarden waaraan de bewoner moet voldoen en een aantal voorwaarden waaraan de woning en de werkzaamheden moeten voldoen om voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen. Zo worden in artikel 3 van het besluit inkomensgrenzen vastgelegd voor de bewoner die een premie wenst te verkrijgen. In artikel 5 wordt bepaald dat de woning minstens 25 jaar oud moet zijn en dat de werkzaamheden waarvoor de premie wordt toegekend, structurele of bouwfysische ingrepen omvatten die erop gericht zijn de woning minstens te doen beantwoorden aan de normen, vastgesteld overeenkomstig artikel 5 van de Vlaamse Wooncode. Daarbij wordt rekening gehouden met werkzaamheden die het levenslang wonen bevorderen. In artikel 8 wordt voorzien dat het bedrag van de tegemoetkoming vastgesteld wordt op 30 % van de kostprijs, exclusief BTW, van de in aanmerking genomen werkzaamheden.

Dit besluit wordt nader uitgevoerd door het ministerieel besluit van 9 maart 2007. In dit besluit worden onder meer de voorwaarden met betrekking tot de in aanmerking te nemen werkzaamheden nader omschreven. In artikel 7 van het ministerieel besluit wordt een limitatieve lijst opgenomen van de werkzaamheden die voor de premie in aanmerking komen, volgens het onderdeel van de woning.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 2009 wordt het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 gewijzigd. Artikel 3 van dit

besluit wijzigt artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 en bepaalt dat de werkzaamheden die voor de tegemoetkoming in aanmerking komen, betrekking moeten hebben op één of meer van de in dat artikel vermelde rubrieken. Per rubriek wordt eveneens een maximumbedrag vastgesteld waarvoor de werkzaamheden in aanmerking kunnen worden genomen. Artikel 4 van dit besluit wijzigt artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 en voorziet er in dat het bedrag van de tegemoetkoming niet langer op 30 % wordt vastgesteld, maar op 30 % voor de verhuurder en voor de bewoner van wie het inkomen niet meer bedraagt dan 25.000 euro, te verhogen met 1.300 euro per persoon ten laste, of 20 % in de andere gevallen. Artikel 7 van dit besluit bepaalt dat het besluit in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 1, dat op 1 januari 2010 in werking treedt.

Bij ministerieel besluit van 23 oktober 2009 wordt het ministerieel besluit van 9 maart 2007 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 gewijzigd. Artikel 2 van dit besluit wijzigt artikel 7 van het ministerieel besluit van 9 maart 2007 en stelt een aangepaste lijst vast van de werkzaamheden die voor de tegemoetkoming in aanmerking komen. Deze wijziging leidt ertoe dat bepaalde werkzaamheden die voor de wijziging voor een tegemoetkoming in aanmerking kwamen, hiervoor niet meer in aanmerking komen. Artikel 3 van dit besluit bepaalt dat het ministerieel besluit in werking treedt op de dag waarop artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 2009 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992, houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen en van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007, in werking treedt.

3.2. De verzoekster laat in 2008 en 2009 renovatiewerken uitvoeren aan haar appartement.

Op 24 december 2009 dient zij bij het Agentschap Wonen-Vlaanderen een aanvraag in voor een renovatiepremie, vergezeld van de nodige facturen. Het betreft volgende werkzaamheden:

Factuurdatum 18/09/2008	812 euro	plaatsen veluxraam;
Factuurdatum 14/11/2008	943,40 euro	plaatsen hoogrendementsbeglazing;
Factuurdatum 12/12/2008	1885,60 euro	plaatsen hoogrendementsbeglazing;
Factuurdatum 10/12/2008	1156 euro	vernieuwing dekvloer;
Factuurdatum 16/03/2009	146,07 euro	draagvloer-trap (zolder);
Factuurdatum 24/03/2009	3737,27 euro	vernieuwing centrale verwarming;
Factuurdatum 08/06/2009	1557,04 euro	bouwmaterialen zolder;
Factuurdatum 15/06/2009	398,16 euro	bouwmaterialen zolder;
Factuurdatum 18/12/2009	988,02 euro	plaatsen wand- en vloertegels en bepleistering badkamer;
Factuurdatum 06/12/2009	5664,04 euro	vernieuwen badkamer, wc zolder;

Totaalbedrag: 17.287,60 euro.

3.3. Het Agentschap Wonen-Vlaanderen kent op 9 april 2010 een premie toe van 3.950 euro.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de verwerende partij

4. De verwerende partij betwist dat de verzoekster over het vereiste belang beschikt om een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen de bestreden besluiten.

Zij wijst erop dat de verzoekster op de datum van de inwerkingtreding van de bestreden besluiten, en ook de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, geen dossier had ingediend, en dat

bovendien de bewijzen van haar inkomen ontbreken, zodat niet vaststaat of zij recht zou hebben op de premie.

Beoordeling

5. Een verzoeker heeft belang bij het bestrijden van een reglementair besluit wanneer dat besluit op hem zou kunnen worden toegepast en zijn situatie in ongunstige zin zou kunnen beïnvloeden.

De bestreden besluiten wijzigen de voorwaarden waaronder een renovatiepremie wordt toegekend, alsook het maximale bedrag van de premie, en dit met onmiddellijke toepassing voor alle rechtsonderhorigen die nog geen aanvraagdossier hebben ingediend, ongeacht of zij reeds werken lieten uitvoeren en reeds facturen betaalden voorafgaand aan de wijziging.

De Raad van State kan niet vooruitlopen op het na een annulatiearrest te verlenen rechtsherstel door de verzoekster op die grond het belang te ontzeggen.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de partijen

6.1. De verzoekster roept als eerste middel de schending in van het rechtszekerheids-, het vertrouwens- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2.1., 2.2. en 2.3. van de bijlage bij het decreet van 8 mei 2009 houdende de goedkeuring van de herziene normen voor Vlaamse overheidscommunicatie.

Zij stelt dat deze beginselen en bepalingen werden geschonden doordat het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 2009 niet in enige

overgangsmaatregel voorziet en in werking treedt op de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en doordat het ministerieel besluit van 23 oktober 2009 eveneens bepaalt dat het in werking treedt op de dag waarop artikel 3 van het voormeld besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 2009 in werking treedt. Bovendien werden de burgers volgens de verzoekster niet op een degelijke manier geïnformeerd van het voornemen om de regelgeving te wijzigen.

De verzoekster betoogt onder meer dat de in het vooruitzicht gestelde tussenkomst van de overheid heeft meegespeeld in haar beslissing om de werken uit te voeren en dat de regeling van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 zo is geconcipieerd dat de betrokkene best zo lang mogelijk kan wachten na het uitvoeren van werken om een aanvraag in te dienen, hetzij omdat de aanvraag ingediend moet worden na het uitvoeren van de werkzaamheden en het ontvangen van de facturen, hetzij om de tegemoetkoming te maximaliseren, omdat de totale kostprijs van de werkzaamheden minstens 10.000 euro moet bedragen en omdat men in een periode van tien jaar slechts eenmaal een tegemoetkoming kan vragen. Bovendien heeft de verwerende partij zich volgens de verzoekster "sterk gemaakt" dat zeker tot het einde van 2009 alle engagementen met betrekking tot de premies zouden kunnen worden gehonoreerd. Tenslotte is de verzoekster van oordeel dat de verwerende partij zich niet kan beroepen op haar budgettaire toestand om aan haar betalingsverplichtingen te ontsnappen.

6.2. In haar memorie van wederantwoord wijst de verzoekster er, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, op dat het vertrouwensbeginsel niet beperkt kan worden tot de gevallen waar de overheid een vergissing heeft begaan.

6.3. In haar laatste memorie aanvaardt de verzoekster dat zij geen recht heeft op het ongewijzigd blijven van een regeling en dat de budgettaire toestand als zodanig een motivering kan vormen om het besluit onmiddellijk in werking te laten treden, maar betwist zij dat de "overtuigende reden" om "het besluit" onmiddellijk in werking te laten treden voorhanden zou zijn. Zij wijst er

daarbij op dat de achterliggende berekening om budgettair de onmiddellijke inwerkingtreding te verantwoorden niet terug te vinden is in het administratief dossier. Met betrekking tot de dringende redenen op grond waarvan verwerende partij beslist heeft om voor de bestreden besluiten af te wijken van de termijn van inwerkingtreding van 10 dagen na publicatie werpt de verzoekster nog op dat de cijfers die door verwerende partij naar voren gebracht worden in het administratief dossier, niet gestaafd worden. Zij wijst erop dat zelfs de Inspectie Financiën dienaangaande een opmerking geformuleerd heeft. Daardoor zou geen correcte afweging kunnen gemaakt worden van het nadeel dat het invoeren van een overgangsmaatregel zou meebrengen en dus van de ernst van de dringende redenen die door verwerende partij werden ingeroepen. De verzoekster stelt dat in het administratief dossier geen enkel document zit waaruit enige inschatting van de ernst van de ingeroepen redenen blijkt.

Beoordeling

7.1. Wetten en reglementaire besluiten treden in principe in werking de tiende dag na hun bekendmaking. Zij zijn van toepassing niet alleen op feiten die zich voordoen na het in werking treden van de nieuwe wettelijke norm, maar ook op na die inwerkingtreding ontstane rechtsgevolgen van voordien voorgevallen feiten. Een overgangsmaatregel is een uitzondering. Op grond van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel kan een overgangs- maatregel echter vereist zijn, bijvoorbeeld wanneer de rechtsonderhorigen als het ware aanspraak kunnen maken op "verworven rechten" die zij dreigen te verliezen op grond van de nieuwe regeling.

Anderzijds kan de overheid, wanneer een overgangsregeling vereist is op grond van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, toch nog afzien van het bepalen van zulke regeling, wanneer er dwingende redenen van algemeen belang voorhanden zijn die het ontbreken ervan verantwoorden.

Artikel 6 van het eerste bestreden besluit houdt een overgangsmaatregel in voor de "hangende dossiers", met name de dossiers waarvoor reeds een aanvraag is ingediend. Dit artikel bepaalt :

"De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op de aanvragen die ingediend worden voor de datum van de inwerkingtreding ervan, voor zover er bij die aanvragen een afschrift gevoegd is van de in aanmerking te nemen facturen."

Voor de aanvragen die reeds werden ingediend voor de inwerkingtreding van de wijzigingsbesluiten maar waarover nog geen beslissing is genomen, is dus uitdrukkelijk bepaald dat de wijzigingsbesluiten nog niet van toepassing zijn. Deze aanvragen worden niet beoordeeld volgens de nieuwe regeling, maar wel, bij wijze van overgangsmaatregel, op grond van de oudere, gunstigere regeling. De aanvrager beschikt in dat geval immers over een subjectief recht op de toekenning van de renovatiepremie.

Ten aanzien van de rechtsonderhorige die reeds werken liet uitvoeren maar die nog geen aanvraag indiende, ontstaat dit subjectief recht niet. Van de rechtsonderhorige mag worden verwacht dat hij er rekening mee houdt dat de regelgeving zou kunnen wijzigen na verloop van tijd. Ten aanzien van regelgeving inzake subsidies dient er zeker rekening mee te worden gehouden dat deze kan worden aangepast rekening houdend met de beschikbaarheid van de financiële middelen. Op de overheid rust dan ook geen rechtsplicht om een premiestelsel in stand te houden waarvoor de middelen ontoereikend zijn. Overigens blijkt uit de formulering van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 - "Binnen de kredieten die daartoe worden ingeschreven op de begroting van het Vlaamse Gewest..." - dat de subsidies maar worden toegekend voor zover de begroting het toelaat en voor zover er budgettaire ruimte is.

Wat het aspect van de budgettaire beperking bij het toekennen van de subsidies betreft is de Raad van State slechts bevoegd tot een marginale toetsing. Hij kan niet in de beoordeling van de opportuniteit van de aangehaalde

redenen treden. De Vlaamse regering wees er op dat een onmiddellijke inwerkingtreding nodig was om een onmiddellijke beperking van het begrotingstekort te realiseren en zo het voortbestaan van de premie te garanderen. Deze reden van algemeen belang kan als voldoende dwingend worden beschouwd om de onmiddellijke inwerkingtreding te verantwoorden.

In de nota van de bevoegde minister aan de Vlaamse regering met betrekking tot de betalingsproblematiek renovatiepremie en het voorontwerp van besluit tot wijziging van de renovatiebesluiten, werd de omvang van het bestaande begrotingstekort weergegeven en werd eveneens berekend hoeveel premies nog zouden dienen te worden uitgekeerd in 2009 op grond van de reeds ingediende aanvragen voorafgaand aan de inwerkingtreding van de aangepaste besluiten waarvoor nog geen premie werd toegekend. Hieruit blijkt dat er een begrotingstekort zal zijn van ongeveer 59 miljoen euro. Ook wordt gecijferd dat er maandelijks ongeveer 2.000 dossiers binnenkomen, waarbij dan nog geen rekening werd gehouden met een aanzuigeffect indien in een overgangsregeling wordt voorzien, en dat dit een budgettaire impact heeft van ongeveer 10 miljoen euro per maand. Er is dus wel een inschatting van het bijkomende minimale begrotingstekort dat volgt uit het niet onmiddellijk in werking laten treden van een aanpassing. De uiteindelijke kost van het invoeren van een overgangsmaatregel kon de verwerende partij op het ogenblik van het nemen van het besluit niet inschatten, aangezien zij op dat ogenblik niet kon weten hoeveel dossiers er effectief zouden worden ingediend in de overgangsperiode. Er volgt dan een gecijfering van de besparing die gerealiseerd zou worden door de voorgestelde aanpassing van de renovatiebesluiten met onmiddellijke inwerkingtreding voor de dossiers waarvoor nog geen aanvraag werd ingediend.

De vaststelling van de verwerende partij dat een latere inwerkingtreding een aanzuigeffect zou creëren, komt niet als onredelijk voor, maar integendeel als inherent aan een latere inwerkingtreding. De door de verzoekster in haar laatste memorie opgenomen cijfers inzake de ingediende

dossiers in de loop van de maanden oktober tot december zijn niet van aard deze beoordeling te ontcrachten.

Met betrekking tot de uiteenzetting van de verzoekster aangaande de budgettaire ruimte, vraagt deze een verregaande controle uit te oefenen op de beleidskeuzes van de overheid bij het vastleggen van de begroting en het transfereren van geld van de ene begrotingspost naar de andere. Het komt de Raad van State echter niet toe daarover in de plaats van de overheid te oordelen.

De in het middel aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet geschonden, te meer nu de aangevochten regeling niet tot gevolg heeft dat de toekenning van renovatiepremies volledig wordt afgeschaft.

7.2. Het valt niet in te zien wat de verzoekster bedoelt met de aangevoerde schending van bepalingen van het decreet van 8 mei 2009 houdende de goedkeuring van de herziene normen voor Vlaamse Overheidscommunicatie.

Om ontvankelijk te zijn dient een middel in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, niet alleen de rechtsregel aan te duiden waarvan de schending wordt ingeroepen, maar ook de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Te dezen toont de verzoekster niet aan op welke wijze de gebeurlijke schending van het decreet van 8 mei 2009 de nietigheid van de bestreden besluiten met zich zou brengen.

Volledigheidshalve moet worden vastgesteld dat het agentschap Wonen - Vlaanderen in zijn communicatie het voorbehoud heeft gemaakt dat op basis van de gegevens waarover het op dat ogenblik beschikte, de renovatiepremie aan de huidige voorwaarden gegarandeerd was tot eind 2009. Bovendien werd erop

gewezen dat er uiterlijk, dit is ten laatste in 2010, wijzigingen mochten worden verwacht. Hiermee werd dus niet uitgesloten dat het premiestelsel toch vroeger dan in 2010 wijzigingen zou ondergaan. Uit deze communicatie kan dan ook geen "duidelijke toezegging" worden afgeleid zoals de verzoekster stelt.

Het middel wordt niet aangenomen.

Tweede middel

Uiteenzetting

8. Als tweede middel roept de verzoekster de schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat de bestreden besluiten een onderscheid maken tussen de categorie van personen die de werken voor 29 oktober 2009 hebben besteld of uitgevoerd en hun aanvraag op die datum reeds hebben ingediend enerzijds en de categorie van personen die de werken eveneens voor die datum hebben besteld of uitgevoerd maar op dat ogenblik nog geen aanvraag hadden ingediend.

De verzoekster acht het onderscheid niet in redelijke verhouding tot het doel van de reglementering.

Beoordeling

9. Bij de beoordeling van het eerste middel bleek reeds dat de Vlaamse regering ervoor heeft geopteerd de overgangsregeling enkel van toepassing te maken op de rechtsonderhorigen die reeds een aanvraag hadden ingediend, en niet op rechtsonderhorigen die reeds werken lieten uitvoeren en facturen betaalden maar die daarbij nog geen aanvraag tot het verkrijgen van een renovatiepremie indienden. Gelet op het ogenblik van het ontstaan van het subjectief recht, eerbiedigt deze overgangsregeling de verworven rechten. Daaruit blijkt ook dat het gewraakte verschil in behandeling steunt op een pertinent

onderscheid tussen beide groepen. Het invoeren van een overgangsmaatregel voor degenen die nog geen aanvraag indienden zou precies kunnen leiden tot een schending van het gelijkheidsbeginsel, aangezien het niet duidelijk is waar de grens dan precies dient getrokken te worden. Dit onderscheid is bovendien niet buiten verhouding ten opzichte van het nagestreefde doel.

Het tweede middel is niet gegrond.

Derde middel

Uiteenzetting

10.1. De verzoekster roept als derde middel de schending in van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat aan de afdeling wetgeving van de Raad van State een advies binnen een termijn van vijf werkdagen werd gevraagd, terwijl er geen spoedeisendheid voorhanden was, of de verwerende partij deze minstens zelf heeft doen ontstaan.

Zij stelt dat het verzoek om spoedbehandeling werd gemotiveerd door de omstandigheid dat het voor 2009 berekende tekort op de daartoe in de begroting ingeschreven kredieten al 57 miljoen euro bedraagt en zonder een hoogdringende aanpassing van het stelsel in 2010 verder zal uitlopen, en dat de supplementaire kredieten die bij de begrotingscontrole 2009 en de voorbereiding van de begroting 2010 in het vooruitzicht worden gesteld alleen mits een onmiddellijke aanpassing van het stelsel tegemoetkomen aan de doelstelling van de premie, namelijk het bevorderen van essentiële investeringen in bouwfysische kwaliteit, veiligheid, ergonomie en energie-efficiëntie van bestaande oudere woningen door bewoners met een modaal of beneden-modaal inkomen of door eigenaars die gerenoveerde woningen ter beschikking stellen van SVK's, met het oog op sociale verhuring.

De verzoekster acht deze motivering niet afdoende en wijst er op dat de verwerende partij minstens door haar eigen handelen een situatie van spoed heeft gecreëerd. Het Agentschap Wonen-Vlaanderen had immers reeds midden 2008 de aandacht van de Vlaamse regering gevraagd voor het feit dat de renovatiepremie aan haar eigen succes dreigde ten onder te gaan en dat er maatregelen nodig waren om te remediëren aan het tekort.

10.2. In haar memorie van wederantwoord merkt de verzoekster op dat in de rechtspraak waaraan verwerende partij refereert ook gesteld wordt dat het principe dat indien de afdeling wetgeving van de Raad van State in zijn advies geen opmerkingen formuleert aangaande spoedeisendheid, mag worden aangenomen dat deze voldoende werd aangetoond, niet absoluut is. De overheid kan er zich met name niet op beroepen wanneer blijkt dat zij de afdeling wetgeving onvolledig heeft voorgelicht omtrent de bijzondere redenen die haar tot haar verzoek om spoedbehandeling hebben gebracht. Te dezen bezorgde de administratie reeds op 3 juli 2008 een evaluatie aan het kabinet waarin ze aangaf dat de premie haar doel voorbijschoot. De verwerende partij heeft niet aangegeven dat het tekort haar sinds midden 2008 bekend was en heeft zelf een situatie van spoed heeft gecreëerd.

Beoordeling

11. Artikel 84, § 1, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt :

"§1. Het onderzoek van de zaken vindt plaats in de volgorde van de inschrijving op de rol, uitgezonderd:

1° ...

2° wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies wordt meegedeeld binnen een termijn van vijf werkdagen, verlengd tot acht werkdagen in het geval waarin het advies gegeven wordt ofwel met toepassing van artikel 2, §4, ofwel door de algemene vergadering met toepassing van artikel 85 of door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

Wanneer met toepassing van het eerst lid, 2°, om spoedbehandeling van een adviesaanvraag over een ontwerp van reglementair besluit wordt verzocht,

wordt de motivering van het spoedeisend karakter, die in de aanvraag wordt opgegeven, in de aanhef van het besluit overgenomen".

Het verzoek om spoedbehandeling werd te dezen gemotiveerd door er op te wijzen dat

"het voor 2009 berekende tekort op de daartoe in de begroting ingeschreven kredieten al 57 mio euro bedraagt en zonder een hoogdringende aanpassing van het stelsel in 2010 verder zal uitlopen; dat de supplementaire kredieten die bij de begrotingscontrole 2009 en de voorbereiding van de begroting 2010 in het vooruitzicht worden gesteld alleen mits een onmiddellijke aanpassing van het stelsel tegemoetkomen aan de doelstelling van de premie namelijk het bevorderen van essentiële investeringen in bouwfysische kwaliteit, veiligheid, ergonomie en energie-efficiëntie van bestaande oudere woningen door bewoners met een modaal of beneden-modaal inkomen of door eigenaars die gerenoveerde woningen ter beschikking stellen van SVK's, met het oog op sociale verhuring".

Het komt in de eerste plaats aan de afdeling wetgeving van de Raad van State toe te oordelen over de rechtmatigheid en de gegrondheid van de "bijzondere redenen" die in de bij haar ingediende adviesaanvraag worden uiteengezet ter verantwoording van het spoedeisend karakter ervan. Te dezen heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State in haar advies geen opmerkingen geformuleerd omtrent de hoogdringendheid. Aangenomen mag worden dat de afdeling wetgeving van oordeel is dat de gegeven verantwoording niet iedere overtuigingskracht ontbeert. De overheid die het advies heeft aangevraagd, mag er dan in principe op vertrouwen dat zij aan de overgelegde tekst voortgang mag verlenen zonder op het rechtmatigheidsbezwaar van gebrek aan spoedeisendheid te stuiten, tenzij wanneer blijkt dat zij de afdeling wetgeving misleidend heeft voorgelicht omtrent de "bijzondere redenen" die haar tot haar verzoek om spoedbehandeling hebben gebracht, of nog, wanneer achteraf -na de adviesaanvraag- aan het licht komende gegevens er van doen blijken dat die "bijzondere redenen" in weerwil van de bij de aanvraag opgewekte schijn iedere overtuigingskracht ontberen.

De verzoekster toont niet afdoende aan dat zich te dezen een dergelijke uitzonderingssituatie voordoet. Het gegeven dat de administratie reeds in 2008 had gewaarschuwd dat de premie haar doel voorbijschoot, is niet van aard de hoogdringendheid te weerleggen. Het feit dat in 2008 reeds werdesignaleerd dat de premie haar doel voorbijschoot, en dat de overheid dus al eerder de bestreden besluiten had kunnen nemen, doet immers niets af aan het feit dat op het ogenblik van de adviesaanvraag wordt aangetoond dat het dreigende begrotingstekort dermate groot is dat een dringende ingreep noodzakelijk is. Uit de nota aan de Vlaamse regering die bij de adviesaanvraag aan de afdeling wetgeving van de Raad van State werd gevoegd, blijkt ook dat in eerste instantie werd getracht om andere maatregelen te nemen, met name het Reno-krediet te verhogen via een herverdeling, alvorens tot een wijziging van de renovatiebesluiten over te gaan.

De hoogdringendheid wordt bovendien ook bevestigd door het feit dat de bestreden besluiten genomen werden op 23 oktober 2009, dit is minder dan tien dagen na het uitbrengen van het advies van de Raad van State, en gepubliceerd werden op 29 oktober 2009, om diezelfde dag nog in werking te treden.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin